

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A IV A CIVILĂ
Decizia civilă nr.
Ședința publică de la
Tribunalul compus din:
PREȘEDINTE:
JUDECĂTOR:
GREFIER:

Pe rol se află soluționarea apelului formulat de apelantul-reclamant împotriva sentinței civile nr. pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București în dosarul nr. în contradictoriu cu intimata-pârâtă, cu participarea autorității tutelare din cadrul Primăriei Sectorului 1 București, cererea de chemare în judecată având ca obiect ordonanță președințială – suplinire acord.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns apelantul-reclamant, personal și intimata-pârâtă, prin avocat, care depune împuternicire avocațială la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Apelantul-reclamant, personal, depune dovada achitării taxei de timbru judiciară de timbru în cuantum de 20 lei, care se anulează de către tribunal. Apelantul-reclamant, personal, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, respectiv hotărârea de stabilire a domiciliului minorului la tată. Intimata-pârâtă, prin avocat, nu se opune probei cu înscrisuri.

Tribunalul, în temeiul art. 255-258 Cod procedură civilă încuviințează apelantului proba cu înscrisuri și o constată administrată.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat și probe de administrat, tribunalul constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

Apelantul-reclamant, personal, solicită admiterea apelului, încuviințarea acordului pârâtei privind deplasarea minorului în State Unite ale Americii împreună cu tatăl în perioada, urmând ca la sfârșitul acestei perioade minorul să revină în România însoțit de către tată, precum și suplinirea acordului pârâtei privind eliberarea de către autoritățile americane a pașaportului temporar pentru minor.

Se învederează instanței faptul că această călătorie are scop educativ, urmând ca minorul să viziteze mai multe muzee și parcuri de distracții în SUA, precum și să-și reîntâlnească familia extinsă.

S-a mai arătat faptul că, având în vedere că pârâta se opune deplasării minorului în SUA, deși această deplasare are în principal scop educativ cu menirea de a contribui pozitiv la dezvoltarea armonioasă psihico-emoțională a minorului, este într-o contradicție totală cu concepția filozofico-juridică potrivit căreia interesul superior al copilului trebuie să primeze. Apelantul apreciază că mama încearcă obstrucționarea la libera circulație a minorului. Fără cheltuieli de judecată.

Intimata-pârâtă, prin avocat, solicită respingerea apelului, ca nefondat, menținerea sentinței de fond ca fiind legală și temeinică. Arată că apelantul a omis să spună instanței faptul că a fost condamnat cu suspendare la 1 an și 6 luni de închisoare pentru abandon de familie și fals în acte, ceea ce presupune că acesta are un program de urmat. Apreciază că această deplasare un SUA nu presupune un program de educare astfel cum susține apelantul, acordul mamei pentru această deplasare presupunând un risc, respectiv riscul ca minorul să nu se mai întoarcă în România. De asemenea, se mai arată că minorul a locuit fizic numai la tată din anul 2015. Cheltuieli de judecată pe cale separată.

Tribunalul reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL

Prin sentința civilă nr. Judecătoria Sectorului 1 a respins ca nefondată cererea formulată de reclamantul având ca obiect suplinirea acordului paratei privind deplasarea minorului

....., cetean roman si american, nascut la data de in pe care acesta urmeaza sa o faca alaturi de tata in Statele Unite ale Americii in perioada in scop educativ si de petrecere a vacantei, urmand ca la sfarsitul acestei perioade minorul sa revina in Romania insotit de tata si suplinirea acordului paratei privind eliberarea de catre autoritatile americane a pasaportului temporar pentru minor.

Pentru a pronunța această soluție instanța a reținut că, având în vedere obiectul acțiunii, pentru deplasarea minorului în străinătate este necesar acordul păratei în acest sens, conform dispozițiilor art. 18 alin. 2 din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, care prevăd că „Deplasarea copiilor în țara și în străinătate se realizează cu înștiințarea și cu acordul ambilor părinți; orice neînțelegeri între părinți cu privire la exprimarea acestui acord se soluționează de către instanța judecătorească.” Potrivit disp. art. 5 alin.1 din Legea 272/2004, copiii au dreptul la protecție și asistență în realizarea și exercitarea deplină a drepturilor lor, în condițiile prezentei legi, iar alin.2 din același text normativ prevede că raspunderea pentru creșterea și asigurarea dezvoltării copilului revine în primul rând părinților, aceștia având obligația de a-și exercita drepturile și de a-și îndeplini obligațiile față de copil, ținând seama cu prioritate de interesul superior al acestuia.

Totodată instanța a avut în vedere dispozițiile Legii 248/2005 care prevăd, la art. 2 alin. 2, că cetățenii români minori pot călători în străinătate numai însoțiți, cu acordul părinților ori al reprezentanților legali, în condițiile prezentei legi, iar conform art. 30 alin. 1 organele poliției de frontieră permit ieșirea din România a cetățenilor români minori numai dacă sunt însoțiți de o persoană fizică majoră, în cazul în care minorului este titular al unui document de călătorie individual ori, după caz, al unei cărți de identitate și călătorește în străinătate împreună cu unul dintre părinți numai dacă părintele însoțitor prezintă o declarație a celuilalt părinte din care să rezulte acordul acestuia cu privire la efectuarea călătoriei respective în statul sau în statele de destinație, precum și cu privire la perioada acesteia. De asemenea, art. 31 alin. 3 reglementează situația existenței unei neînțelegeri între părinți cu privire la exprimarea acordului ori în cazul în care unul dintre aceștia se află în imposibilitatea de a-și exprima voința, în sensul că părăsirea teritoriului României se permite numai după soluționarea neînțelegerilor de către instanța de judecată, în condițiile legii.

Pentru aceste motive instanța a analizat dacă acțiunea introdusă de reclamant îndeplinește condițiile arătate anterior.

Reclamantul a justificat deplasarea în străinătate de posibilitatea minorului de a-și dezvolta abilitățile de comunicare, de a veni în contact cu alte culturi, de a participa la evenimente culturale cu deosebită înrâurire asupra dezvoltării sale intelectuale și sociale.

Reclamantul a susținut ca pe rolul Judecatoriei Sectorului 1 Bucuresti a înregistrat dosarul de drept comun nr. avand ca obiect suplinirea acordului paratei, avand acelasi parti, iar obiectul priveste acelasi minor. Cu toate acestea, instanța constată ca dosarul de fond nu privește perioada menționată în prezenta ordonată președințială, astfel cum a fost precizată, respectiv și nici același scop. Astfel, prin acțiunea de drept comun reclamantul a înțeles să solicite suplinirea acordului paratei privind deplasările minorului, pe care acesta urmează să le facă în afara României în scop școlar, educațional, sportiv și de petrecere a vacanțelor în perioada dedicată exclusiv petrecerii timpului cu tatăl conform programului de relaționare parentală precizat în hotărârea nr. în dosarul nr. și suplinirea acordului paratei privind eliberarea de către autoritățile române a pasaportului românesc și a pasaportului american pentru minor.

Ordonanța președințială este o procedură specială reglementată de art. 997 NCPC, în temeiul căreia, instanța de judecată poate lua măsuri vremelnice, în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Cererea de ordonanță președințială este admisibilă când sunt întrunite cumulativ cerințe ca aparența dreptului, caracterul provizoriu al măsurii, existența unor cazuri grabnice și neprejudicierea fondului.

Pentru a se evita o soluție greșită, se observă că litigiul pe fond și cererea de ordonanță președințială, deși par a avea un obiect identic și unic (două capete de cerere), ambele având ca

obiect suplinirea acordului paratei privind deplasarea minorului in strainatate si suplinirea acordului paratei privind eliberarea de catre autoritatile romane a pasaportului romanesc pentru minor, acestea nu privesc aceeasi perioada si nici acelasi scop. Prin urmare, nu se poate considera ca actiunea de suplinire a acordului paratei cu privire la orice deplasari ale minorului in afara Romaniei cu orice fel de scop (scolar, educational, sportiv si de petrecere a vacanțelor) oricand in programul de vizitare reprezinta actiunea de fond pentru aciunea privind suplinirea acordului paratei intr-o anumita perioada (necuprins, de altfel, in programul de relationare parentala precizat in hotararea nr. in dosarul nr.) introdusa pe calea ordonantei presedintiale, chiar daca prin formularea acesteia se urmareste aceeasi finalitate, pentru simplul motiv ca actiunea de fond trebuie sa aiba acelasi obiect cu ordonanta.

In ceea ce priveste conditia urgentei in raport de obiectul cererii, aceasta trebuie analizata prin prisma intervalului de timp scurs de la producerea faptului prejudiciabil si pana la introducerea cererii de ordonanta presedintiala. Nu se poate retine ca indeplinita conditia urgentei in speta, in conditiile in care reclamantul solicita ca masura provizorie dispusa sa fie aplicata peste aproximativ 6 luni de la pronuntarea hotararii (...), neinvederand imprejurari de natura sa justifice urgenta masurii, cel putin pentru moment prin promovarea prezentei actiuni. Pe de alta parte neprejudicarea fondului se suprapune cu condiția vremelniciei, iar prezenta actiune tinde sa se transforme in actiune de drept comun, urmand ca masura de suplinire a acordului paratei sa devina definitiva.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamantul, cerere înregistrată pe rolul Tribunalului București - Secția a IV-a Civilă sub nr. la data de, solicitând admiterea apelului, schimbarea în tot a sentinței atacate și pe cale de consecință, admiterea acțiunii astfel cum a fost precizată.

În motivarea apelului, s-a arătat că cererea formulată este perfect admisibilă, fiind îndeplinite condițiile pentru emiterea ordonanței președințiale. Măsura are caracter vremelnic doar pe perioada sejurului în străinătate, urgența este dată de refuzul manifestat târziu de mamă încât obținerea unei hotărâri în procedura de drept comun este imposibil de obținut în timpul rămas până la plecare, iar dreptul minorului s-ar putea păgubi prin întârziere. Precizează că cereri similare de suplinire a acordului pârâtei au fost admise deja.

Intimata, legal citată, nu a depus întâmpinare.

Analizând sentința civilă apelată prin prisma motivelor de apel Tribunalul reține următoarele: Potrivit art. 487 C.civ., părinții au dreptul și îndatorirea de a crește copilul, îngrijind de sănătatea și dezvoltarea lui fizică, psihică și intelectuală, de educația, învățătura și pregătirea profesională a acestuia, potrivit propriilor lor convingeri, însușirilor și nevoilor copilului; ei sunt datori să dea copilului orientarea și sfaturile necesare exercitării corespunzătoare a drepturilor pe care legea le recunoaște acestuia. Înțelesul și conținutul autorității comune care rezultă din prevederile Codului Civil menționate anterior sunt redată și de prevederile art. 36 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată.

Din coroborarea acestor prevederi legale rezultă că autoritatea parentală comună reprezintă exercitarea în comun a drepturilor și obligațiilor părinților cu privire la deciziile importante din viața copilului, și anume cele referitoare la sănătatea, educația, reședința și administrarea bunurilor acestuia. Deciziile de zi cu zi se iau de părintele împreună cu care locuiește copilul. Ca atare, în situația părinților care nu locuiesc împreună, autoritatea părintească comună înseamnă că ambii părinți participă la luarea deciziilor importante cu privire la creșterea copilului, astfel cum acestea sunt identificate de art. 31 alin. 3 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, modificată. Potrivit art. 486 NCC, ori de câte ori există neînțelegeri între părinți cu privire la exercițiul drepturilor sau la îndeplinirea îndatoririlor părintești, instanța de tutelă, după ce îi ascultă pe părinți și luând în considerare concluziile raportului referitor la ancheta psihosocială, hotărăște potrivit interesului superior al copilului. Ascultarea copilului este obligatorie, dispozițiile art. 264 fiind aplicabile. De asemenea, potrivit art. 31 alin. 3 Legea nr. 248/2005, ieșirea din România a minorilor, în situația în care există neînțelegeri între părinți cu privire la exprimarea acordului, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 30 alin. (2) și (3), se permite numai după soluționarea neînțelegerilor de către instanța de judecată, în condițiile legii.

Dispozițiile legale enunțate anterior reglementează situația în care autoritatea părintească se exercită în comun de părinți, însă aceștia nu se înțeleg și nu pot lua o decizie. Mecanismul suplinirii consimțământului este reglementat tocmai pentru a asigura luarea unei decizii atunci când părinții nu pot ajunge la un acord dar și pentru a preveni un eventual refuz abuziv din partea unuia dintre părinți, în vederea garantării respectării interesului superior al minorului.

Tribunalul reține că potrivit dispozițiilor art. 997 C.pr.civ., pentru a fi admisibilă, cererea de ordonanță președințială trebuie să îndeplinească în mod cumulativ următoarele condiții: aparența dreptului în favoarea reclamantului, urgența, vremelnicia și neprejudicarea fondului.

În ceea ce privește condițiile de admisibilitate reține ca acestea sunt întrunite în prezenta cauză și cu privire la această cerere. În primul rând, ținând seama de faptul că, din formularea cererii, reiese că apelantul reclamant urmărește luarea unor măsuri limitate în timp, Tribunalul apreciază că, sub aspectul caracterului vremelnic și al neprejudicării fondului, cererea de ordonanță președințială este admisibilă, caracterul vremelnic reieșind din chiar natura măsurii luate și din limitarea ei în timp

De asemenea valabilitatea pașaportului ce urmează a fi liberat este limitată în timp. Sub aspectul urgenței, Tribunalul constată ca în prezenta cauză se are în vedere dreptul la libera circulație a copilului, refuzul intimatei cu privire la deplasarea minorului în afara granițelor țării însoțit de tată, pentru petrecerea perioadei 30.07.2017-10.09.2017, fiind clar exprimat, și data deplasării. De asemenea subliniază că refuzul manifestat de nejustificat în condițiile în care minorul a mai călătorit în SUA alături de tată și s-a întors în România de fiecare dată.

Tribunalul ar fi excesiv să se solicite promovarea unei acțiuni în procedura dreptului comun în condițiile în care s-a făcut dovada existenței pe rol a dosarului nr. având ca obiect suplinirea acordului paratei privind deplasările minorului, pe care acesta urmează să le facă în afara României în scop școlar, educational, sportiv și de petrecere a vacanțelor în perioada dedicată exclusiv petrecerii timpului cu tatăl conform programului de relaționare parentală precizat în hotărârea nr. în dosarul nr. și suplinirea acordului paratei privind eliberarea de către autoritățile române a pașaportului românesc și a pașaportului american pentru minor. Obiectul aceluia dosar este mult mai complex și se poate observa că include perioada indicată în prezenta cauză, scopul călătoriei regăsindu-se între cele menționate în cuprinsul cererii introduse în procedura de drept comun.

Referitor la aparențe dreptului Tribunalul reține că intimată exercită alături de apelant autoritatea părintească asupra minorului iar în prezent domiciliul copilului este stabilit la tată. Totodată se observă că perioada menționată se suprapune peste programul de legături personale stabilit în dosarul nr.

Cu privire la temeinicia cererii Tribunalul subliniază că principiul interesului superior al minorului trebuie avut în vedere în cauzele soluționate de instanțele judecătorești. Criteriile de apreciere a interesului superior al minorului formează un ansamblu guvernat de principiul egalității. Tribunalul are în vedere ca și criteriile în aprecierea interesului minorului: vârsta acestuia, capacitatea de înțelegere și acumulare de cunoștințe, locul jocului și imaginației în dezvoltarea psihologică a acestuia, influența acestei deplasări în plasarea minorului în grupul de prieteni și interșcolar. Tribunalul apreciază că deplasarea minorului în SUA în perioada corespunde principiului enunțat anterior, asigurând un echilibru între drepturile tatălui de a petrece o parte a vacanței împreună cu fiul său și de a exercita autoritatea părintească în comun alături de mamă în condițiile în care această plecare urmează a se realiza în țara în care minorul s-a născut.

Pentru considerentele expuse, văzând dispozițiile art. 480 cod proc civ, va respinge apelul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite apelul declarat de apelantul-reclamant....., împotriva sentinței civile nr.
pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București în dosarul nr. în contradictoriu cu intimata-

pârâtă, domiciliu ales la av., cu participarea autorității tutelare din cadrul Primăriei Sectorului 1 București, cu sediul în ,

Schimbă în tot sentința civilă apelată în sensul că:

Admite cererea de chemare în judecată astfel cum a fost precizată.

Suplinește consimțământului mamei pârâte pentru deplasarea minorului în SUA în perioada, însoțiți de reclamant.

Suplinește consimțământului pârâtei pentru eliberarea, de către autoritățile americane, a pașaportului temporar pentru minorul

Definitivă.

WWW.JURI.RO